

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.211/2023/17. szám

1

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2024. március 28. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. május 19. napján kelt 43.B.179/2022/44. számú ítéletét Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak tekintetében megváltoztatja.

A vádlottak terhére rótt kábítószer-kereskedelem büntette minősítésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára is utal.

Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak szabadságvesztés büntetésének és közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát 3 (három) – 3 (három) évre enyhíti.

A pénzbüntetés kiszabását mindkét vádlott esetében mellőzi.

A vádlottak a szabadságvesztés büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsáthatók.

A vádlottakkal szemben elrendelt vagyonelkobzással érintett pénzüsszegeket a BRFK IV. Kerületi Rendőr-kapitányság P.7/2021. tételszámon vételezte be és azt a BRFK a bankszámlaszám1 számú bankszámláján kezeli.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összege helyesen 1.214.356 (egymillió-kettőszáztizennégyezer-háromszázötvenhat) forint, melyből Terhelt1 I. r. vádlott 297.962 (kettőszázkilencvenhétezer-kilencszázhatvankettő) forintot, Terhelt2 II. r. vádlott 237.445 (kettőszázharminchétezer-négyszáznegyvenöt) forintot, míg I-II. r. vádlottak egyetemlegesen 555.683 (ötszázötvenötezer-hatszáznyolcvanhárom) forintot köteles megfizetni.

Az elkobozni rendelt bűnjelekkel kapcsolatban a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Terhelt1 I. r. vádlott lakcíme: Cím16 szám, ideiglenes személyazonosító igazolvány száma: igazolványszám1.

Terhelt2 II. r. vádlott személyazonosító igazolvány száma: igazolványszám2.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 78.672 (hetvennyolcezer-hatszázhetvenkettő) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. május 19. napján kihirdetett 43.B.179/2022/44. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat és Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés és (3) bekezdés] Ezért I. r. és II. r. vádlottat egyaránt 5 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel, 2000 forint egy napi tétel összegű, mindösszesen 400.000 forint pénzbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát mindkét vádlott esetében fegyházban határozta meg azzal, hogy a vádlottak legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. A vádlottakkal szemben 88.500 – 88.500 forint pénzüsszegben vagyoneklobzást is elrendelt. Rendelkezett az előzetes

fogvatartásban, Terhelt1 esetében ezen túlmenően az ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az ügyész – a fellebbezés bejelentésére három munkanap fenntartását követően – a törvényes határidőn belül, a vádlottak terhére, a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának felemelése érdekében, míg Terhelt1 I. r. vádlott és védője, továbbá Terhelt2 II. r. vádlott és védője enyhébb minősítés és enyhébb büntetés kiszabása érdekében, az ítélet kihirdetését követően nyomban fellebbezést jelentett be.

[3] A Fővárosi Főügyészség fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a Fővárosi Törvényszék a büntetés kiszabása során elmulasztotta a vádlottak javára értékelni az időmúlást, míg a terhükre eső körülmények esetében figyelmen kívül hagyta a hasonló jellegű bűncselekmények ügyforgalmi adatok alapján is megállapítható elszaporodottságát. Az időmúlás kapcsán kiemelte, hogy az – figyelemmel arra, hogy az eljárás megindulása óta eltelt idő a büntetési tétel alsó határát meg sem közelíti – annak ellenére csak csekélyebb súllyal vehető számba, hogy a vádlottak az eljárás megindulásától kezdve kényszerintézkedés alatt állnak. A vádlottak javára értékelhető enyhítő körülmények(büntetlen előélet, kiskorú gyermek tartásáról való gondoskodás, a jelentős mennyiség alsó határához közeli mennyiség, csekélyebb súllyal az időmúlás, I.r. vádlott egészségi állapota), továbbá a kimutatható súlyosító tényezők(elszaporodottság, hosszabb ideig tartó és társas elkövetés, az esetükben önálló büntetőjogi értékelést nem nyerő, csekélyebb súlyú fogyasztási célú birtoklás) helyes értékelése mellett az enyhítő körülmények enyhe túlsúlya mutatható ki, mely a büntetési célok elérése érdekében mindkét vádlott esetében hosszabb tartamú, a büntetési tétel középértékéhez közelítő szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabását teszi indokolttá.

[4] Terhelt1 I.r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben iratellenes, részben pedig téves ténybeli következtésemre alapuló, így a Be. 592.§ (2) bekezdés c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, mely hiányosság azonban a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Ezzel kapcsolatban kiemelte, hogy védenca az elkövetés idején általa is elismerten súlyos kábítószerfüggő volt. A vádlottak az eljárás során egyezően nyilatkoztak arra, hogy kizárólag marihuánát értékesítettek, az amfetamint saját fogyasztásukra tartották. E nyilatkozatukat igazolja, hogy mindkettejük vizeletmintájában amfetamin származék volt kimutatható, ahogyan az is, hogy az eljárás során kizárólag tőlük marihuánát vásárló személyeket sikerült azonosítani, egyetlen olyan személy kiléte sem vált ismertté, aki a vádlottaktól amfetamint vásárolt volna. Az amfetaminnal történő kereskedelemre közvetlen bizonyíték nem áll rendelkezésre, annak megállapítására téves ténybeli következtetés útján került sor. E következtetés alapjaként az elsőfokú bíróság az amfetamin nagyobb mennyiségét jelölte meg, e tény okszerű magyarázata azonban nem a kereskedelem szándéka, hanem az, hogy a nagyobb mennyiség alacsonyabb beszerzési árat eredményez, így a vádlottak olcsóbban jutottak az általuk fogyasztott kábítószerhez. A vádlottak mindösszesen egy kiporciózott mennyiséget tároltak külön, mely ezzel kapcsolatos kereskedelmi tevékenységre ugyancsak nem utalhat. Téves a törvényszék tanúl vallomásaival kapcsolatos okfejtése is. E tanú határozottan állította, hogy csak marihuánát vásárolt a vádlottaktól, arra pedig az eljárás során egyáltalán nem nyilatkoztatták, hogy mástól szerzett-e be kábítószer. A rendelkezésre álló tényekből tehát az amfetamin kereskedelmi célú tartására kétséget kizáró következtetés nem vonható. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú

bíróság az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát küszöbölje ki és a helyesbített tényállás alapján I. r. vádlott bűnösségét a marihuána vonatkozásában a Btk. 176.§ (1) bekezdésébe ütköző kábítószer-kereskedelem büntetében, míg az amfetamin esetében a Btk. 178.§ (2) bekezdés b) pontja szerinti kábítószer-birtoklás büntetében állapítsa meg. Az I. r. vádlottal szemben a büntetést e minősítésnek megfelelően szabja ki. A büntetés enyhítését célzó fellebbezése kapcsán kifejtette, hogy a kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát éppen meghaladja, mely az adott minősítésen belüli csekélyebb tárgyi súlyt mutatja. Ezt igazolja az is, hogy a vádlottak a marihuána kereskedelemről havi szinten 34.000,- forint körüli jövedelemhez jutottak, mely mellett egyértelműen megállapítható, hogy nem e tevékenységből tartották el magukat, azt nem keresőtevékenységként folytatták, nem bűnözői életmódra berendezkedett elkövetők. Az elsőfokú ítélet tényállása szerint védenec vevők kiszolgálásában játszott szerepe is csekélyebb volt. Terhelt I.r. vádlott büntetlen előéletű, más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban. A bűncselekmény elkövetése óta tanúsított magatartása, életvitele pozitív irányt vett. Korábbi rossz társaságából kilépett, szerhasználatához fűződő kapcsolatait leépítette, a kábítószer fogyasztással felhagyott. Figyelmét kiskorú gyermekeire fordította, rendszeresen tanul vele, melynek köszönhetően gyermeke iskolai eredménye és magatartása is javult. A bűnügyi felügyelete kiterjesztését követően nyomban munkaviszonyt létesített, munkahelyét megtartotta, saját és gyermeke tartását legális jövedelméből biztosítja. Mindezen változások arra utalnak, hogy esetében a büntetőeljárás és a kényszerintézkedés ténye is kellő tanulságként szolgált. Az egyéb büntetéskiszabási körülmények kapcsán tévesnek tartotta a többféle kábítószerrel történő kereskedelem súlyosító körülményként történő értékelését, figyelemmel arra, hogy az amfetamin tényleges értékesítésére az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás sem tartalmaz adatot. Az egy éves elkövetési időszak pedig – szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával – a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem jellegéből adódóan nem olyan kirívó, mely súlyosító körülményként történő értékelését megalapozná. Ezzel szemben a megalapozott gyanú közlése óta immár három év telt el, az eljárás pedig – mivel a tanúk kihallgatása a gyanúsítás közlésével azonos napon megtörtént – indokolatlanul elhúzódott. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelni azt is, hogy védenec életvitele kedvező irányba változott, megbánó magatartást tanúsított, de nem tulajdonított kellő nyomtatékat a feltárt enyhítő körülményeknek sem. E körülménynek miatt a büntetési tétel legkisebb mértékében meghatározott büntetés is eltúlzottan szigorú, így a Btk. 82.§ (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő rendelkezés alkalmazásával az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés jelentős mértékű enyhítését indítványozta azzal, hogy a Btk. 38.§ (3) bekezdése szerint a vádlott részére a büntetés fele részének letöltését követő feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének biztosítása is indokolt.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.387/2022/11. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, rámutatva arra, hogy a bejelentett védelmi fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat terjedelme mindkét vádlott esetében a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörű. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 592.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó. Indokolási kötelezettségét teljesítette, a bizonyítékokat egyenként és egymással is maradéktalanul összevetve értékelte, amikor a vádlotti védekezéseket elvetve nemcsak a marihuánára, hanem az amfetaminra is kereskedői elkövetési magatartással a vádlottakra bűnösséget megállapító rendelkezést hozott. Az eltérő tényállás megállapítását célzó védelmi fellebbezések valójában az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét támadják, azonban a tényállás megalapozottsága mellett eredményre nem vezethetnek. A vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű,

cselekményeik jogi minősítése és az elkövetői alakzat megállapítása törvényes. Tévedett azonban a törvényszék, amikor a büntetés kiszabása körében a cselekmények elszaporodottságát azért nem vette súlyosító körülményként figyelembe, mert azt statisztikai adatokkal nem látta alátámasztottnak, azt ugyanis a Fővárosi Törvényszék ügyviteli adatai igazolják. További súlyosító körülményként értékelendő a vádlottak kábítószer fogyasztói magatartása, valamint a hosszabb, mintegy egy éven át tartó, társas elkövetés, melynek során a kábítószer sok személyhez jutott el. Az elsőfokú ítéletben is értékelt enyhítő körülményekre is figyelemmel a szabadságvesztés középértékének a felét sem elérő, a törvényi büntetési tétel alsó határát csupán fél évvel meghaladó tartamú szabadságvesztés és az ahhoz igazodó közügyektől eltiltás teljességgel súlytalan, nem szolgálja megfelelően a büntetési célokat, a súlyosításuk indokolt.

[6] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezések elbírálására a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tűzött ki.

[7] A vádlottak a nyilvános ülésen személyi körülményeikről nyilatkoztak. Terhelt1 I. r. vádlott megerősítette, hogy a kábítószerrel és a korábbi rossz társaságával a kapcsolatot megszakította, gyermeke felé fordult, a jövőben már meglévő szaktudása mellett a villanszerelő szakképzettség megszerzését tervezi, melyben a neki munkát adó egyéni vállalkozó is támogatja. Terhelt2 II.r. vádlott kijelentette, hogy székelyi korábbi életvitelét, az életét átértékelt, több helyen is dolgozik, a családjának él.

[8] Az I. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásával egyezően szólalt fel. Azt a fellebbviteli főügyészség indítványára figyelemmel annyival egészítette ki, hogy az elszaporodottság értékeléséhez nem elegendő szubjektív meggyőződés, azt tényleges statisztikai adatokkal indokolt alátámasztani, a kábítószer kereskedelem mellett megvalósult kábítószer fogyasztás pedig súlyosító körülményként a kétszeres értékelés tilalma folytán nem értékelhető. A vádlottak terhére rótt bűncselekmény jogi minősítésének megváltoztatására, ezzel összefüggésben a kiszabott büntetés lényeges enyhítésére, továbbá az ún. feles feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének biztosítására irányuló indítványát fenntartotta.

[9] A II. r. vádlott védője perbeszédében az I. r. vádlott védőjével egyezően kiemelte, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a vádlottak terhére kizárólag a minimális mennyiségű marihuána kereskedelme róható, a jelentős mennyiségű amfetamint saját fogyasztásukra szánták. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a kábítószer mennyisége igen csekély mértékben haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát, miközben a minősítéshez kapcsolódó büntetési tétel lényegesen súlyosabb. A vádlottak megbánták cselekményüket, életvitelükön változtattak, szülőként mindketten folyamatosan dolgoznak, büntetlen előéletűek, a törvénnyel összeütközésbe azóta sem kerültek. Mindezek alapján a tényállás pontosítását és a cselekmény jogi minősítését illetően az I. r. védő indítványához csatlakozott, a büntetés kiszabása körében pedig lehetőséget látott az enyhítő szakasz alkalmazására, annak kimerítésével akár felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabására, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása esetén a feles feltételes kedvezményének alkalmazására.

[10] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek:

[11] A másodfokú bíróság az ugyanazon bűncselekmény elkövetésében érintett vádlottak vonatkozásában az enyhítést célzó, de cselekmény jogi minősítését valójában a tényállás megalapozottságán keresztül is támadó védelmi fellebbezésekkel érintett elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (10) bekezdése alapján a Be. 590. § (2) bekezdése szerint teljes terjedelmében, a Be. 590. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel, az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat ennek megfelelően kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

[12] Ennek eredményeképpen a másodfokú bíróság megállapította, hogy törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. A tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerzett, tárgyalás anyagává tette mindazokat a bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaznak. A törvényszék megtartotta a bizonyítás törvényességére vonatkozó előírásokat is. A terheltek, a tanúk és az igazságügyi szakértők figyelmeztetési törvényesek voltak, a figyelmeztetések és az arra adott válaszok a jegyzőkönyvben rögzítésre kerültek. A lefoglalt kábítószer hatóanyagtartalmával kapcsolatos kétségeket az igazságügyi vegyészszerzők tárgyalási meghallgatása során megnyugtatóan tisztázta. Helyesen járt el akkor is, amikor az I. r. vádlott rendőri jelentésben rögzített nyilatkozatát – igazolható terhelti figyelmeztetés hiányában – bizonyítékként nem értékelte.

[13] Az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának perjogi akadálya nem volt.

[14] A másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlottnak és Terhelt2 II. r. vádlottnak a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján feltüntetett személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket a nyilvános ülésen tett nyilatkozataik alapján azzal egészíti ki, hogy

- Terhelt1 I. r. vádlott cég1-vel fennálló munkaviszonya időközben megszűnt. Jelenleg Személy1 egyéni vállalkozó alkalmazásában dolgozik, társasház karbantartói feladatokat végez teljes munkaidőben, melyből havonta átlagosan 400.000 forint jövedelemre tesz szert. Élettársával Terhelt2 II. r. vádlottal közös háztartásban nevelik 12 éves kiskorú gyermeküket, aki ismeretlen okból jelentős túlsúllyal küzd, a szülei ellen folyamatban lévő büntetőeljárás pszichésen megviselte, pikkelysömört is diagnosztizáltak nála. Az I. r. vádlott cukorbetegsége miatt rendszeres inzulin injekcióra szorul, betegségével összefüggésben összes fogát elveszítette, látása romlásnak indult. Kezeletlen szívritmuszavarban is szenved. Édesanyja rokkantnyugdíjas, pajzsmirigybetegegyben szenved, de önmaga ellátására még képes. Továbbra is büntetlen előéletű, más büntetőeljárás hatálya alatt nem áll.

- Terhelt2 II. r. vádlott immár 8 éve ugyanabban a pékségben dolgozik délutáni műszakban, melyet követően esténként takarítási munkákat vállal és családi pótlékban részesül. Övsömör betegségben, „teniszkönyök”-ben, és gyógyszeres kezelést igénylő szívritmus betegségben szenved. I. r. vádlottal közös kiskorú gyermekén kívül más tartásra szoruló hozzátartozója nincs. Továbbra is büntetlen előéletű, más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

[15] A másodfokú bíróság a felülbírálat eredményeképpen megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontjai alapján részben megalapozatlan, mert hiányos, részben ellentétes az ügyiratok tartalmával, esetenként téves ténybeli következtetésen is alapuló. Nem rögzíti a kábítószeres tiszta hatóanyagtartalmának kábítószerként megállapítható mennyiségét. A tanú3nak történt marihuána értékesítések kapcsán a tanú vallomásaiban előadottakkal szemben /aki a kapcsolat kezdetét és vásárlások számát a nyomozás során tett vallomásaiban is csak hozzávetőlegesen tudta megjelölni/, iratellenesen rögzíti, hogy nevezett részére legkevesebb 52 gramm marihuána értékesítésére került sor, a tanú vallomása alapján a tanúnak értékesített mennyiség az értékesítési időszak kezdetével kapcsolatos bizonytalanság miatt ténybeli következtetés útján nem határozható meg. A tanú2nak történt marihuána értékesítések kapcsán ugyancsak a tanú vallomásaiban előadottakkal szemben /aki a vásárlások számát a nyomozás során tett vallomásaiban ugyancsak hozzávetőlegesen tudta csak megjelölni/, iratellenesen rögzíti, hogy nevezett részére legalább 20 alkalommal, legalább 20 gramm marihuána értékesítésére került sor. Az értékesítések száma és az értékesített mennyiség ítéleti bizonyossággal a tanú vallomása alapján ez esetben sem határozható meg. A tanú1 részére történt marihuána értékesítési időszak kezdetének meghatározásakor figyelmen kívül hagyta, hogy a tanú kihallgatására március 5. napján, azaz a hónap elején került sor, így a tanú által említett kb. három hónapos időszak kezdete nem 2021. év januárjára, hanem 2020. év decemberére tehető, illetve ez esetben is figyelmen kívül hagyta, hogy a vásárlások számát e tanú is csak hozzávetőlegesen, kb. 20 alkalommal tudta megjelölni, így a tanúnak értékesített pontos mennyiség ez esetben sem állapítható meg.

[16] Mindezek kiküszöbölése érdekében a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont értelmében a tényállást helyesbítette az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés útján az alábbiak szerint:

[17] Az elsőfokú ítélet [8] és [9] bekezdésében az értékesítési időszak kezdetét kb. 2023. márciusára helyesbíti, a [9] bekezdésből a tanú3nak értékesített marihuána legkevesebb 52 gramm mennyiségére történő utalást mellőzi. (tanú3 01040/319-7/2021.bü. sz. ügyben 2021. március 5. napján tett tanúvallomásának 3-4.o).

[18] Az elsőfokú ítélet [10] bekezdésében a tanú2nak történt értékesítések számát kb. 20 alkalomra helyesbíti, a részére értékesített marihuána összmennyiségének meghatározását mellőzi. (tanú2 01040/319-7/2021.bü. sz. ügyben 2021. március 5. napján tett tanúvallomásának 4.o).

[19] Az elsőfokú ítélet [11] bekezdésében a tanú1 részére történt értékesítések kezdő időpontját 2020. év decemberére helyesbíti, a tanú1 Edének értékesített marihuána legkevesebb 20 gramm mennyiségére történő utalást mellőzi. (tanú1 01040/319-7/2021.bü. sz. ügyben 2021. március 5. napján tett tanúvallomásának 4.o)

[20] A tényállás [14] bekezdését az igazságügyi vegyészszakértői vélemény és e szakértők tárgyaláson történt meghallgatása (Fővárosi Törvényszék 43.B.179/2022/24.sz. jkv. 9-11.o) alapján kiegészíti azzal, hogy a lefoglalt 74,42 gramm nettó tömegű amfetamin amfetamin-bázis tartalma 10,26 gramm (a jelentős mennyiség alsó határának 102,6%-a), míg

a 29,03 gramm nettó tömegű marihuána totál-THC tartalma 0,03 gramm. (a jelentős mennyiség alsó határának 0,025%-a)

[21] A tényállás [16] bekezdésében a kábítószeresek együtt mennyisége kifejezést a kábítószeresek együttes tiszta hatóanyagtartalma kifejezésre helyesbíti.

[22] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált és a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban irányadó volt.

[23] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján - szükséges részletességgel és iratszerűen - tartalmazza a bizonyítékok megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta, az kiegészítésre nem szorul.

[24] Az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége során részletesen számot kell adnia arról, hogy mely bizonyítékot fogadott el, ennek mi az indoka és nyomon követhető módon az indokolásból ki kell tűnnie, hogy a tényállást mire alapította. Ekkor van abban a helyzetben a másodfokú bíróság, hogy ellenőrizni tudja, hogy a mérlegelés teljeskörű, valamennyi bizonyítékra kiterjedő volt-e és az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékoknak a megállapított tényállás megfelel-e. A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata, míg a másodfokú felülbírálat során ezen értékelő tevékenység ellenőrzésére kerül sor.

[25] A törvényszék indokolási kötelezettségét teljesítette, ennek keretében részletesen megvizsgálta és összevetette a rendelkezésre álló valamennyi személyi és tárgyi bizonyítékot és számot adott arról, hogy a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért fogadott el, a vádlottaktól kábítószer vásárló tanúk bíróság előtt tett vallomásával szemben a részükre történt korábbi értékesítések kapcsán a tényállást miért a nyomozás során tett vallomásaikra alapította. Mérlegelő tevékenysége formailag szabályos volt és annak helyességével szemben érdemben tartalmilag sem támasztható alapos kétség. A vádlottak kábítószer-kereskedelmi tevékenysége a rendőri jelentések, tanúvallomások, továbbá a lefoglalt bűnjelek és szakértői vélemények alapján ítéleti bizonyossággal volt megállapítható. A törvényszék indokolása [42] bekezdésében részletesen felsorolta azokat a tényeket is, melyekből a vádlotti tagadással szemben az amfetamin értékesítési célú tartására is alapos következtetés volt vonható. A védelem alappal kifogásolta azonban, hogy abból a tényből, hogy tanúl toxikológiai vizsgálata eredményeként esetében amfetamin fogyasztása is igazolható volt, és e személy a marihuánát a vádlottaktól szerezte be, nem vonható következtetés arra, hogy az általa fogyasztott amfetamint is a vádlottaktól származik, különösen úgy, hogy a tanú vallomásában akként nyilatkozott, hogy a vádlottaktól marihuánát vásárolt, arra vonatkozóan pedig, hogy máshonnan is szerzett-e be kábítószer kérdést nem kapott. A törvényszék által felsorolt további tények azonban az amfetamin kereskedelmi célú tartására e körülmény hiányában is alapos következtetést engednek. Az alérletben élő, pékségben dolgozó, illetve bejelentés nélkül, rossz egészségi állapota mellett villanyszerelési segédmunkákat végző, gyermeket nevelő és kutyát is tartó vádlottak jövedelmi viszonyait tekintve, a rendelkezésükre álló szűkös források saját fogyasztási célú, jelentős mennyiségű (140 adag) amfetamin beszerzésére történő felhasználása, az ebbe történő „befektetés” – amellet, hogy az ehhez szükséges források megléte is alappal megkérdőjelezhető – az ettől

függetlenül is végzett kábítószer-kereskedelmi tevékenység és az annak révén elérhető lényegesen magasabb haszon mellett a racionalitásnak is ellentmond. A védelem azon érveit pedig, miszerint a mérleg azért volt amfetaminnal szennyezett, mert azt saját fogyasztási célú porciózáshoz is használták, éppen az I. r. vádlott 2023. május 19. napján tartott tárgyaláson, védői kérdésre adott válasza cáfolja, amikor úgy nyilatkozott, hogy a mérleget ékszer méréséhez használták, az amfetamin méréséhez nem. (43.B.179/2022/44.sz. jkv. 8.o). A törvényszéknek az amfetamin tovább-értékesítési/kereskedelmi célú tartására vont következtetése mindezekre figyelemmel az ítéltábla álláspontja szerint is helytálló. A védelemnek a tényállás e körben való megalapozatlanságát állító kifogásai nem alaposak.

[26] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak bűnösségére és cselekményeiket is törvényesen minősítette azzal, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet [46]-[47] bekezdésében kifejtettek mentén helyesen a vádlottak terhére rótt „kereskedés” elkövetési magatartásra a 61. BK vélemény 3.a) pontjában írtak szerint, a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatának felhívásával, az ítélet rendelkező részében, a minősítés kapcsán felhívott jogszabályhelynél is utalt.

[27] A következőket bírói gyakorlat szerint

- a kereskedés rendszeresen ismétlődő, folyamatos tevékenységek, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vételek által valósul meg, melyek haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a szer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz,

- amennyiben az értékesítésekre ellenérték fejében kerül sor, az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást jelentenek,

- a kereskedés magában foglalhatja az eladók és a vevők felkutatását, a közvetítők igénybevételét, az előzetes megbeszéléseket, az áru megtekintését, megvizsgálását, a megállapodások megkötését, az áru megszerzését, tárolását, készletezését, csomagolását, adagolását, szállítását, elosztását, az átadás helyszínének előzetes felderítését, a szállítóeszközök és kísérők biztosítását; tehát minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a szer bekerüljön a kereskedelmi forgalomba, e részcselekmények bármelyikének tanúsítása tényállásszerű elkövetési magatartás,

- ezek a magatartások befejezett önálló tettesi cselekményként értékelendők és a kereskedés megvalósulásakor, mint azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások, természetes egységet képeznek (BH2002. 175., BH2013. 264., BH2015. 324., BH2017.144., 1/2007 Büntető jogegységi határozat).

[28] A kábítószernek már a kereskedés céljára történt megszerzése, tárolása, raktározása is a kereskedés körébe tartozik és befejezett elkövetési alakzatot valósít meg akkor, ha a tartás azt célozza, hogy a terhelt azokat haszonnal, rendszeresen, ismétlődő jelleggel eladja másoknak, tehát kereskedjen vele. Jelen esetben a lefoglalt amfetamin kereskedési célú tárolása a mennyiségből, a porciózáshoz szükséges eszközök meglétéből, szennyezettségéből, az amfetamin részbeni kiporciózásából, a marihuána értékesítése ezen túl

a konkrét adás-vételekről beszámoló tanúk vallomásaiból aggálytalanul megállapítható, ahogyan az is, hogy a kereskedelmi tevékenységet a vádlottak közösen folytatták, abban mindketten tevékenyen részt vettek. Az, hogy a vádlottak toxikológiai vizsgálata amfetamin fogyasztását igazolta, az amfetamin kereskedelmi célú tartását nem cáfolja, csupán arra enged alapos következtetést, hogy a vádlottak az általuk tovább-értékesítés végett megszerzett és tárolt amfetaminból fogyasztottak is. Ez azonban a Btk. 178.§ (6) bekezdésében írtakra figyelemmel önálló büntetőjogi értékelést nem nyerhet.

[29] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[30] A Btk. 79. §-ban foglalt büntetési célok: a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[31] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő enyhítő és súlyosító körülményeket jórészt helyesen vette számba, tévedett azonban amikor a bűncselekmények elszaporodottságát azért nem értékelte súlyosító körülményként, mert a bíróság erre nem vett fel bizonyítást, illetve az ügyész azt nem igazolta statisztikai adatokkal. A bűncselekmények elszaporodottságának megállapításához szükséges adatok, így a Központi Statisztikai Hivatal vagy a rendőrségi-ügyészszégi bűnügyi statisztika minden évben közzétett adatai, bárki számára hozzáférhető, megismerhető és hivatkozható hivatalos tényadatok, ekként a Be. 163.§ (4) bekezdés a) pontjában írtakra figyelemmel perbeli bizonyítás felvételét nem igénylik, ebből következően a bizonyítási teher körén kívül esnek, hivatalból is értékelendők. A KSH regisztrált bűncselekmények számára vonatkozó adatai alapján megállapítható, hogy a kábítószeres bűncselekmények száma a 2009. évi 4828-ról 2020. évre 7000 fölé emelkedett, 2021. évben 7504 volt, mely több mint 60%-os emelkedést jelent, ami az elszaporodottság súlyosító körülményként történő értékelését megalapozza. Miután a kereskedelem a rendszeres haszonszerzésre törekvés szándéka mellett akár konkrét megvalósult adás-vétel hiányában is tényállásszerű lehet, helyesen került sor a megvalósult rendszeres adás-vételeket is felölelő kereskedelem közel egy éves időszakának súlyosító körülményként történő értékelésére, ahogyan a cselekmény tárgyi súlyát vitán felül növeli az is, hogy az elkövetés tárgyát a marihuána mellett amfetamin is képezte. Az önálló büntetőjogi értékelést nem nyerő kábítószer fogyasztás ténye dogmatikailag súlyosító körülmény, azonban a büntetés kiszabására érdemi kihatása a jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem mellett nincs. Az időközben három évet meghaladó időmúlás enyhítő körülményként ugyancsak figyelembe veendő.

[32] Amint azonban arra a Kúria az 56/2007. BK. véleményében rámutatott, a büntetést befolyásoló körülményeket nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva kell értékelni, és a határozatban megindokolni. A bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál.

[33] A kábítószer mennyisége a kábítószer-kereskedelem konkrét – adott minősítésen belüli – tárgyi súlyát alapvetően meghatározó tényező. A vádlottak kereskedői tevékenységüket a jelentős mennyiség alsó határát éppen meghaladó hatóanyagtartalmú kábítószerre fejtették ki. Cselekményük így a Btk. 176.§ (1) bekezdésébe ütköző és (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetteként 5 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett, melynek a középértéke 12,5 év szabadságvesztés. Amennyiben a vádlottak terhére róható kábítószer mennyiség nem egész 3%-al alacsonyabb, pl. az amfetamin bázis tartalom csak 0,5 grammal kevesebb lenne, cselekményük már Btk. 176.§ (1) bekezdése szerint minősülne, mely két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, melynek a középértéke 5 év. A mennyiségek közti 0,5 gramm és a középértékek közti hét és fél éves különbség jól mutatja, hogy a Btk. 80.§ (2) bekezdésének – a középértékből kiindulás szabályának – a cselekmény konkrét tárgyi súlyát figyelmen kívül hagyó, mechanikus alkalmazása tévútra vezet. A jelentős mennyiséget éppen elérő mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem önmagában a büntetési tételkeret alsó határa körüli büntetés kiszabását indokolja. Mindemellett a vádlottak büntetlen előéletét, részbeni beismerését, egészségi állapotát, a korábbi életmódjukkal való szakítást, a kiskorú gyermekükről való gondoskodást, az időmúlást, megváltozott életvitelüket és látható megbánásukat is értékelve a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a cselekménybe nem cáfolhatóan függőségük és nehéz anyagi helyzetük miatt is belesodródó, első büntényes vádlottak esetében – a feltárt súlyosító körülmények ellenére – az irányadó különös részi büntetési tétel alsó határa szerinti büntetés kiszabása is eltúlzottan szigorú, így szabadságvesztés büntetésük tartamát a Btk. 82.§ (1) bekezdés alapján a Btk. 82.§ (2) bekezdés b) pontja alkalmazásával mindkét vádlott esetében 3 évre enyhítette. Ezzel összhangban került sor a közügyektől eltiltás mellékbüntetések tartamának 3-3 évre történő mérséklésére. Az enyhítő szakasz teljes kimerítésére ugyanakkor a feltárt súlyosító körülmények - társas elkövetés, elszaporodottság, egy éves aktív kereskedési időszak, többféle kábítószerre elkövetés – mellett az ítéltábla lehetőséget nem látott, az ugyanis a Btk. 79.§-a szerinti büntetési célok, különösen a generális prevenció elérésére már nem lenne alkalmas.

[34] A büntetlen előéletű vádlottak megbánása, megváltozott életvitele, egészségi állapota és kiskorú gyermekükről való gondoskodása ugyanakkor olyan különös méltánylást érdemlő körülmények, melyek a Btk. 38.§ (3) bekezdésének alkalmazását indokolják, így az ítéltábla akként rendelkezett, hogy Terhelt I. r. és Terhelt II. r. vádlottak a büntetés fele részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsáthatók.

[35] Tekintettel arra, hogy a vádlottak vagyonnal nem rendelkeznek, jövedelmük munkavégzésből származik, megtakarításaik nincsenek, a szabadságvesztés végrehajtásával pedig jövedelmüktől elesnek, a Btk. 50.§ (2) bekezdése szerinti pénzbüntetés kiszabásának törvényi előfeltétele – a megfelelő jövedelemmel és vagyonnal rendelkezés – hiányzik, ezért a másodfokú bíróság a pénzbüntetés kiszabását mindkét vádlottal szemben mellőzte.

[36] Az ítélet további, a vagyonelkobzásra, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, az előzetes fogvatartásban, illetve bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítására és a bűnjelekre vonatkozó rendelkezései, törvényesek azzal, hogy az elkobzás alá eső bűnjelek lefoglalásának megszüntetése – a Be. 320.§ (1), (4) és a Be. 321.§ (1)-(5) bekezdésében írtakra is figyelemmel az elkobzás mellett – szükségtelen, ezért azt a másodfokú bíróság mellőzte. A vádlottakkal szemben pénzüsszegre elrendelt vagyonelkobzás végrehajtása megkönnyítése érdekében a másodfokú bíróság rögzítette, hogy az érintett

pénzösszegeket a BRFK IV. Kerületi Rendőr-kapitányság P.7/2021. tételszámon vételezte be és azt a BRFK a bankszámlaszám1 számú bankszámláján kezeli.

[37] A bűnügyi költség összegére vonatkozó rendelkezést számítási hiba okán helyesbítette, a vádlottak szerint el nem különíthető bűnügyi költség viselésére a Be. 574.§ (4) bekezdése második mondata alapján a vádlottakat egyetemlegesen kötelezte, ezzel összefüggésben a vádlottak által külön viselendő bűnügyi költség összegét pontosította.

[38] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok körében Terhelt1 megváltozott lakcímét és – érvényes állandó személyazonosító igazolvány hiányában – ideiglenes személyazonosító igazolványának számát feltüntette, míg Terhelt2 II. r. vádlott esetében a személyazonosító igazolványának száma esetében tapasztalható elírást kijavította.

[39] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak tekintetében a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[40] A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét az ítéltábla Be. 613.§ (1) bekezdése alapján határozatában megállapította, annak viselése alól a vádlottakat – az enyhítését célzó eredményes védelmi fellebbezésekre figyelemmel – a Be. 613.§ (2) bekezdés a) pontja alapján mentesítette.

[41] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2024. március 28.

dr. Szalai Géza s.k.

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

dr. Bíró Emese s.k.

a tanács elnöke, előadó bíró

bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2023. május 19. napján kihirdetett 43.B.179/2022/44. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.211/2023/17. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak vonatkozásában 2024. március 28. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. március 28.

dr. Szalai Géza s. k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: